

CARTA DE COMIAT DE THOMAS SCHREINER

És el moment de ser agraït.

Agraït per tot el bo que he experimentat en els darrers 30 anys de la meua carrera, i sobretot per les persones que tingut la sort de conèixer en aquest camí i que per sort a dia d'avui els segueixo tenint alguns com molt bons amics.

Els records de bàsquet desapareixeran poc a poc Però els amics que he conegut quedaran per sempre.

El bàsquet m'ha regalat per sort molts moments bons i també molt bones experiències de viure a altres països, aprendre altres cultures però el millor que m'ha regalat el bàsquet és trobar la meua dona, que m'ha acompanyat i recolzat en tots els moments. m'ha ajudat sempre a recordar la importància de la família.

Per mi el més important de tot això és que la meua fan numero 1, la meua filla, m'ha vist jugar alguns partits des que va néixer i això em fa força feliç.

Gràcies a tots els entrenadors que he tingut la sort de tenir, la majoria m'han respectat, confiat i valorat. He tingut la sort de tenir molt bons entrenadors al llarg de la meua carrera, però sense l'aposta i confiança de Joan Peñarroya i Xavi Luque (i el Bàsquet Club Andorra) no seria el jugador que he estat.

Gràcies a tots els membres de staff dels meus equips i als segons entrenadors que han treballat amb mi en el seu temps lliure escoltant les meves idees sobre bàsquet i també les meves xerrades filosòfiques. Això va també pels fisios a qui els 5 minuts de embenar podien semblar hores per culpa d'escoltar-me intentar fer classes sobre el sentit de la vida. Gràcies als preparadors físics per sacrificar moltes hores intentant millorar allò immillorable. A tots els treballadors dels clubs, gent que moltes vegades no semblen gaire al focus mediàtic però són el cor dels clubs.

Per acabar, també vull dir gràcies a la meua família sense ells no seria possible arribar on he arribat. La meua mare que em portava als entrenaments quan era petit sempre va ser molt important per mi i el meu pare, que ha estat el meu entrenador personal tots aquests anys sempre donant-me bons consells en cada moment.

Per últim, una cosa que he après en aquest món de bàsquet és que s'ha de gaudir tots els moments, els bons i els dolents. Perquè sense el dolent no hi ha bo...

Gràcies Gràcies Gràcies!!!!

